

Рівненський державний
гуманітарний університет

Студентський дайджест

Збірник наукових матеріалів
здобувачів вищої освіти

№ 6
2022

Рівненський державний гуманітарний університет
Психолого-природничий факультет

Студентський дайджест

збірник наукових матеріалів здобувачів вищої освіти

Випуск 6

Рівне, 2022

Студентський дайджест : збірник наукових матеріалів здобувачів вищої освіти.
Випуск 6. Рівне : РДГУ, 2022. 136 с.

Головний редактор :

Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор, перший проректор, завідувач кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету

Виконавчий редактор :

Корчакова Наталія Вікторівна – доктор психологічних наук, доцент, професор кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

Члени редакційної колегії :

Павелків Віталій Романович – доктор психологічних наук, доцент, професор кафедри загальної психології та психодіагностики, декан психолого-природничого факультету Рівненського державного гуманітарного університету.

Безлюдна Валентина Іванівна – кандидат педагогічних наук, доцент, професор кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

Юрчук Олена Сергіївна – здобувач ступеня PhD кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету за спеціальністю 053 «Психологія».

*Друкується за рішенням Вченої Ради РДГУ
(протокол № 11 від 24 листопада 2022 р.)*

У іншому місті жила королева Зло. Зло була потворною і робила тільки погані речі, через неї всі сварилися. За це її ніхто не любив. Зло дуже заздрила, бо Доброта була дуже красива.

Одного разу Зло сказала, що хоче влаштувати змагання по різних справах: добрим і злим. До кого потягнуться люди, той і виграв. Ось настав день змагань. Зло стала пакостити всім. Вона думала, що люди будуть боятися її, і за це поважати і любити. Доброта робила добрі справи і людям це подобалося.

Перемогла Доброта. Зло дуже засмутилася, але Доброта змилювалась над нею й навчила робити добро. З тих пір королеву звать не Зло, а Злата. І вона творить тільки добро.

ЯКЩО ЛЯЧНО В УКРИТТІ

Заводська Марія, здобувач ОС «бакалавр»

спеціальності 013 «Початкова освіта. Психологія», 3 курс, РДГУ

Науковий керівник: Безлюдна В.І, кандидат педагогічних наук, професор

У затишні та теплій хатинці, на ліжечку, сиділи киця та її двоє кошенят, братик з сестричкою, яких звали Мія та Святик.

На вулиці сніжило. Настав вечір, коли котики почули знову сигнал тривоги. Малята швидко одягнулись. Святик допомагав Софійці, бо він уміє одягатися швидше.

– Ти у мене такий помічник! – сказала мама, дивлячись на сина. А потім додала, повернувши голову у бік донечки:

– Ти теж, принцесо, гарно себе поводиш та слухаєшся братика.

Дітям сподобалися мамины слова. Вони почали збиратися ще старанніше. Сьогодні вони вперше йшли в укриття без тата. Все ж їм уже не було дуже лячно, оскільки вони розуміли, навіщо туди необхідно спускатися.

Приміщення укриття було сире та темне. Минулого разу кошенята цього навіть не завважили, оскільки були занадто налякані. Тут було багато різних котиків, кицьок та кошенят. Стареньких котів та кішок розміщували по-особливому, оберігаючи.

Навколо було чути тихі розмови.

Раптом якесь кошенятко голосно занявало та заплакало. Його мама почала покрикувати на нього, щоб кошенятко заспокоїлося.

– Не можна так робити, – скрикнула мама Святика та Мії.

– Воно зараз вас не чує та не розуміє, бо налякане. Робіть так, як я вам скажу.

І вона повторила алгоритм, який зранку робила разом із Мією – дихання, умивання. Кошенятко трішки заспокоїлося.

Тоді мама киця запропонувала розміститися поряд, щоб діти могли бути разом. Кошенята тихо спостерігали за діями мами, але їй не сподобалася ця тиша. Вона розуміла, що страх може передатися іншим.

З маленькою кицькою, що плакала, окрім мами був

ще братик, який від страху також ледве стримував сльози. Тоді вони всі разом почали нову вправу – «Пошук страху».

– Що ви відчуваєте зараз? Сильний страх, тривогу, вас трясє чи щось інше? – запитала мама киця.

Дітям було складно описати, але вони подумали та відповіли. Менші потягнулися думкою за старшими, але то було тільки перше запитання. Кошенят треба було розворушити.

– Покажіть місце, де знаходиться ваш страх

На це запитання вже не було розгубленості. Заплющивши очі, діти достатньо швидко показали: хтось на груди, хтось на горло, хтось на живіт.

– Яке воно оте, що сидить у вас? Якого кольору? Чи має вагу? Яку саме? Чи має запах? Який саме?

Кошенята почали описувати свої відчуття. Спочатку розповідали лише старші кошенятка, а за ними вже й молодші. Опис змальовував щось чорне або темно-синє, дуже важке, бо аж сісти хочеться, ноги не тримають, запаху не описували. Їхня уява гарно змалювала – це добре, бо що яскравіше, то краще уявляється те, з чим потім треба боротися.

– То тепер нам треба його якось звідти дістати. Допоможіть мені придумати, як саме. У кожного з вас може бути свій приклад.

Кошенятка почали фантазувати. Вони придумали віник та пілосос. І потім уявили, як вимітають та висмоктують усе погане із себе. На їхніх обличчях з'явилися посмішки.

– Але ж нам треба чимось наповнити пусте місце, що залишилось. Чим ми можемо наповнити?

Кошенята вибрали спокій.

– А якого кольору ваш спокій? Чи має він смак? Чи має він вагу? – знову запитала мама.

їли та тихо розмовляли.

Ніхто не знав: скільки це буде тривати, але усі вірили, що тигри та леви разом із теробороною здобудуть перемогу.

Кошенята уже настільки увійшли в гру, що задіяли усю свою уяву та змалювали спокій дуже яскраво. Одностайно обрали кольори: блакитний та рожевий. А ще порівняли спокій із повітряною кулькою, бо вона легка, піднімається угору – і тоді легко можна стояти на ніжках. За смаком спокій у кошенят був як сир, який смакував усім без винятку.

Саме тоді усі відчули, що хочуть їсти. Мами дістала продукти та зробили малечі бутерброди. Налили воду та компот. Усі смачно

НЕПЕРЕМОЖНЕ КОРОЛІВСТВО

Пінчук Аліна, здобувач ОС «бакалавр»

спеціальності 013 «Початкова освіта. Психологія», 3 курс, РДГУ

Науковий керівник: Безлюдна В.І, кандидат педагогічних наук, професор

За морями, за високими горами, за пагорбами в одній прекрасній країні, яка мала назву Світла жив собі король і мудро правив своїм королівством. Він дуже любив своє